

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

ปัจจุบันสังคมโลกมีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว เพราะเป็นสังคมของเทคโนโลยี และการสื่อสารไร้พรมแดน ที่เรียกว่า “ยุคโลกาภิวัตน์” จากแรงผลักดันของกระแสโลกาภิวัตน์ ส่งผลกระทบต่อทั้งในด้าน เศรษฐกิจ สังคม การเมือง การปกครอง วิทยาศาสตร์ การศึกษา และวัฒนธรรม สังคมไทยจะต้องปรับตนเองให้ทันกับโลกที่ไร้พรมแดน เพื่อให้สามารถยืนหยัดในสังคมโลกได้อย่างมั่นคงและสามารถแข่งขันกับนานาประเทศได้อย่างมีศักดิ์ศรี จึงมีความจำเป็นอย่างยิ่ง ที่จะต้องดำเนินการปฏิรูปในหลาย ๆ ด้าน เช่น ปฏิรูปเศรษฐกิจ ปฏิรูประบบการเงินการคลัง ปฏิรูปการเมือง ปฏิรูประบบราชการ ปฏิรูปการศึกษา เป็นต้น เพื่อให้ภาพพัฒนาประเทศมีความต่อเนื่องและยั่งยืน เจริญรุ่งเรืองต้องอาศัยองค์ประกอบหลายอย่าง ทรัพยากรมนุษย์เป็นองค์ประกอบที่สำคัญที่สุด แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 8 (พ.ศ. 2540 - 2544) จึงแสดงจุดเน้นให้ “คน” เป็นศูนย์กลางของการพัฒนา การศึกษา จึงมีบทบาทสำคัญที่จะต้องพัฒนา “คน” ให้มีคุณภาพเพื่อเป็นพลังในการพัฒนาประเทศ ในอนาคต (สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ. 2540 ก : 3 - 4)

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542 มาตรา 4 วรรค 1 กำหนดไว้ว่า การศึกษา หมายถึง กระบวนการเรียนรู้เพื่อความเจริญงอกงามของบุคคลและสังคม โดยการถ่ายทอดความรู้ การฝึกอบรม การสืบสานวัฒนธรรม การสร้างสรรค์จรรโลงความก้าวหน้าทางวิชาการ การสร้างองค์ความรู้อันเกิดจากการจัดสภาพแวดล้อม สังคม การเรียนรู้ และปัจจัยเกื้อหนุนให้บุคคลเรียนรู้อย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต และมาตรา 6 กำหนดให้มีการจัดการศึกษาต้องเป็นไปเพื่อพัฒนาคนไทยให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ ทั้งร่างกาย จิตใจ สติปัญญา ความรู้และคุณธรรม มีจริยธรรมและวัฒนธรรม ในการดำรงชีวิต สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข จากข้อกำหนดดังกล่าวจะเห็นได้ว่า การศึกษาเป็นปัจจัยที่มีความสำคัญอย่างยิ่งในการพัฒนาความรู้ความสามารถ ความคิดและคุณธรรมจริยธรรมของบุคคลในการถ่ายทอดและสร้างความเจริญก้าวหน้า ตลอดทั้งความเข้มแข็งให้กับสังคม โดยเฉพาะอย่างยิ่ง การศึกษาระดับประถมศึกษาหรือการศึกษาขั้นพื้นฐาน เป็นการศึกษาที่มุ่งพัฒนาให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาคุณภาพชีวิต ให้พร้อมที่จะทำประโยชน์ให้กับสังคมและประเทศชาติ ตามบทบาทและหน้าที่ของคนในฐานะพลเมืองดี ตามระบอบการปกครองแบบประชาธิปไตยอันมี

พระมหากษัตริย์เป็นประมุข โดยมุ่งเน้นให้ผู้เรียนมีความรู้และทักษะพื้นฐานในการดำเนินชีวิต
ทันต่อการเปลี่ยนแปลง มีสุขภาพสมบูรณ์ ทั้งร่างกายและจิตใจ ทำงานเป็นและดำรงชีวิต
อย่างสงบสุข (สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ. 2542 : 3 – 4)

ในช่วงปี พ.ศ. 2540 – 2542 กระแสการปฏิรูปการศึกษาเป็นประเด็นที่มีการกล่าวถึง
และได้รับความสนใจของนักวิชาการและประชาชนทั่วไป โดยมีความพยายามที่จะแก้ไข
จุดบกพร่องและกระบวนการจัดการศึกษาของประเทศ และพัฒนาการศึกษาให้สามารถพัฒนาคน
ซึ่งเป็นทรัพยากรที่มีความสำคัญที่สุด ให้มีศักยภาพเพียงพอที่จะดำรงชีวิตอย่างมีคุณภาพ ดังนั้น
จึงมีการประกาศใช้รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2540 ที่มีเจตนาให้การศึกษา
เป็นเครื่องมือสำคัญในการพัฒนาคน คู่มาครองสิทธิสร้างความเสมอภาค ให้โอกาสทุกคนได้
รับการศึกษาอย่างทั่วถึง มีคุณภาพ และให้ทุกฝ่ายได้มีส่วนร่วมในการบริหารจัดการศึกษา ซึ่งได้
บัญญัติไว้ในมาตรา 43 วรรค 1 และวรรค 2 ว่า บุคคลย่อมมีสิทธิเสมอกันในการรับการศึกษา
ขั้นพื้นฐานไม่น้อยกว่าสิบสองปี ที่รัฐจะต้องจัดให้อย่างทั่วถึง และมีคุณภาพ โดยไม่เสียค่าใช้จ่าย
การจัดการศึกษาอบรมของรัฐต้องคำนึงถึงการมีส่วนร่วมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและ
เอกชน (สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ. 2540 : 14)

การจัดการศึกษาตามรัฐธรรมนูญที่แท้จริง จะต้องปฏิรูปการศึกษาทั้งระบบและ
ทุกกระบวนการ เพราะหากยังมีการศึกษาที่รวมศูนย์ผู้มีอำนาจในแบบเดิมอยู่อาจจะไม่เหมาะสม
การกระจายอำนาจการจัดการศึกษาให้กว้างขวางและทั่วถึง จะต้องใช้ระบบการบริหารและ
การกระจายอำนาจ การจัดสรรความรับผิดชอบใหม่ระหว่างส่วนกลางและหน่วยงานส่วนท้องถิ่น
โดยหน่วยงานส่วนท้องถิ่นจะรับผิดชอบจัดการศึกษาด้วยการระดมสรรพกำลังของประชาชน
เอกชน องค์กรเอกชน และชุมชนท้องถิ่นเข้ามามีส่วนร่วมในการจัดการศึกษา (สำนักงาน
คณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ. 2540 : 7) การศึกษาในระดับประถมศึกษานั้นแม้ว่า
จะมีหลายหน่วยงานที่รับผิดชอบในการจัดการศึกษา แต่สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษา
แห่งชาติ ซึ่งมีฐานะเป็นกรมในกระทรวงศึกษาธิการ เป็นหน่วยงานที่รับผิดชอบการจัดการศึกษา
มากที่สุด เนื่องจากสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติเป็นองค์กรขนาดใหญ่และมี
มีโครงสร้างการบริหารในรูปคณะกรรมการ โดยแบ่งการบริหารงานออกเป็นสี่ระดับ คือ ระดับ
ชาติ ระดับจังหวัด ระดับอำเภอ และระดับกลุ่มโรงเรียน การบริหารงานการศึกษาในแต่ละ
ระดับนั้น ต่างก็มีอำนาจหน้าที่แตกต่างกันออกไป ระดับโรงเรียนถือว่ามีความสำคัญ ที่จะ
ปรับปรุงระบบการบริหารการศึกษาให้มีเอกภาพด้านนโยบาย และมาตรฐานการศึกษา
รวมทั้งให้กระจายอำนาจไปสู่ท้องถิ่น เพื่อให้สถานศึกษามีความคล่องตัวในการบริหาร และการ
จัดการภายในสถานศึกษา รวมทั้งสนับสนุนให้บุคลากรและองค์กรในชุมชน มีส่วนร่วมในการคิด

ตัดสินใจในการจัดการศึกษาของชุมชน (สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ. 2535 : 10)

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 มีสาระสำคัญเกี่ยวกับการบริหารและการจัดการศึกษา โดยยึดหลักการสำคัญ 3 ประการคือ 1) การกระจายอำนาจไปสู่เขตพื้นที่การศึกษา สถานศึกษาและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ดังความในมาตรา 39 กำหนดไว้ว่า “ให้กระทรวง กระจายอำนาจ การบริหารและการจัดการศึกษาทั้งด้านวิชาการ งบประมาณ การบริหารงาน บุคคล และ การบริหารทั่วไปไปยังคณะกรรมการ และสำนักงานการศึกษา ศาสนา และ วัฒนธรรมเขตพื้นที่การศึกษา และสถานศึกษาในเขตพื้นที่การศึกษาโดยตรง” 2) การบริหารโดย คณะบุคคล การบริหารตั้งแต่ระดับกระทรวงไปถึงสถานศึกษาให้บริหารโดยคณะบุคคล มีหน้าที่ กำหนดนโยบาย วางแผน กำกับดูแล ติดตาม ส่งเสริมสนับสนุนประเมินผลการจัดการศึกษาของ สถานศึกษา เช่นในมาตรา 32 ให้กระทรวงมีองค์กรหลักที่เป็นคณะบุคคลในรูปสภา หรือรูป คณะกรรมการจำนวนสี่องค์กร ในมาตรา 40 ให้มีคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐานและ สถานศึกษาระดับอุดมศึกษาระดับต่ำกว่าปริญญาของแต่ละสถานศึกษา เพื่อทำหน้าที่กำกับและ ส่งเสริมสนับสนุนกิจการของสถานศึกษา 3) การมีส่วนร่วมของชุมชนและสังคม ในการบริหาร การศึกษากำหนดไว้ในหลายมาตรา เช่น มาตรา 8 การจัดการศึกษาให้ยึดหลักให้สังคมมีส่วน ร่วมในการจัดการศึกษา มาตรา 9 การจัดระบบโครงสร้างและกระบวนการจัดการศึกษาให้ยึด หลักการมีส่วนร่วมของบุคคล ครอบครัว ชุมชน องค์กรชุมชน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เอกชน องค์กรเอกชน องค์กรวิชาชีพ สถาบันศาสนา สถานประกอบการและสถาบันทางสังคม มาตรา 58 ให้มีการระดมทรัพยากรและการลงทุนด้านงบประมาณการเงินและทรัพย์สิน ทั้งจากรัฐ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เอกชน องค์กรเอกชน องค์กรวิชาชีพ สถาบันศาสนา สถานประกอบการและสถาบันทางสังคมอื่นและต่างประเทศมาใช้ในการจัดการศึกษา การพัฒนาคุณภาพการ ศึกษาเพื่อให้การศึกษาเป็นกระบวนการพัฒนาคนให้มีขีดความสามารถตามศักยภาพ มีคุณภาพ ชีวิตที่ดี และเป็นแรงผลักดันที่สำคัญต่อการพัฒนาประเทศให้เจริญรุ่งเรืองนั้น มีหลายแนวทาง ด้วยกัน แนวทางหนึ่งก็คือ การส่งเสริมให้โรงเรียนมีระบบการประกันคุณภาพการศึกษา ที่สร้าง ความมั่นใจ ฟังพอใจ ประทับใจ ต่อผู้ปกครอง ชุมชน สังคม ว่าโรงเรียนสามารถจัดการศึกษา ได้อย่างมีคุณภาพ ผู้จัดการศึกษา มีคุณภาพตามมาตรฐานที่กำหนดไว้ (สำนักงานทดสอบทางการ ศึกษา กรมวิชาการ. 2540 : 1)

ตามสภาพความเป็นจริงสถานศึกษาก็เป็นส่วนหนึ่งของชุมชน ซึ่งจำเป็นต้องร่วมมือช่วย เหลือกัน แต่บางแห่งโรงเรียนกับชุมชนมีสภาพต่างคนต่างอยู่เกือบจะไม่เกี่ยวข้องสัมพันธ์กันเลย

ทำให้เสียโอกาสในการร่วมทำกิจกรรมอันจะก่อให้เกิดประโยชน์ร่วมกันทั้งสองฝ่าย ในอนาคตอันใกล้เมื่อประเทศไทยมีองค์การบริหารส่วนตำบลอย่างทั่วถึง ชุมชนจะมีบทบาทในการจัดการศึกษามากขึ้น การศึกษาจะไม่มีเฉพาะในรั้วของโรงเรียนอีกต่อไป ชุมชนสามารถจัดการศึกษาได้ตลอดชีวิต รวมถึงส่งเสริมการศึกษาในโรงเรียนอีกด้วย เพราะในชุมชนมีทรัพยากรมากมาย นับตั้งแต่ผู้ทรงคุณวุฒิ ผู้ทรงภูมิปัญญาท้องถิ่นที่สามารถให้การศึกษาด້วยดี ชุมชนมีแหล่งความรู้ที่เป็นภูมิปัญญาไทยอยู่อย่างสมบูรณ์ เช่น ประวัติศาสตร์การประกอบอาชีพเกษตรกรรม ทัศนกรรม ธรรมชาติ แหล่งท่องเที่ยว แหล่งอุตสาหกรรม โบราณสถาน วัดวาอาราม เป็นต้น (รุ่ง แก้วแดง. 2541 : 220 – 221) โรงเรียนจึงต้องขอความร่วมมือจากผู้ปกครอง หรือประชาชนในท้องถิ่นมาร่วมกันรับผิดชอบ ในการดำเนินการจัดการศึกษาจึงเกิดการรวมตัวของบุคคลขึ้น คณะหนึ่งเรียกว่า “คณะกรรมการสถานศึกษา” โรงเรียนประถมศึกษาจึงได้มีคณะบุคคลหรือคณะกรรมการเข้ามามีส่วนร่วมในการบริหารงานของโรงเรียน ตั้งแต่ พ.ศ. 2454 มีการเปลี่ยนแปลงเรื่อยมาในปีพุทธศักราช 2525 สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ ได้มีการตรา “ระเบียบกระทรวงศึกษาธิการว่าด้วยคณะกรรมการการศึกษาประจำโรงเรียนประถมศึกษา พุทธศักราช 2525 ” จนถึง พ.ศ. 2543 ได้ประกาศใช้ ระเบียบกระทรวงศึกษาธิการ ว่าด้วย “คณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2543 ” โรงเรียนต้องมีระบบการบริหารคุณภาพ (Quality Management) ที่สร้างความมั่นใจพึงพอใจต่อผู้ปกครอง ชุมชน ลูกค้ำ หลังจากจบการศึกษาว่ามีคุณภาพตามมาตรฐานที่กำหนดในระดับนี้ ผู้ปกครองและชุมชนที่เข้ามาเกี่ยวข้องในรูปแบบคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน โรงเรียนจะต้องเปิดโอกาสให้ คณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ได้มีส่วนร่วมในการวางแผนพัฒนาคุณภาพการศึกษาของโรงเรียนหรือธรรมนูญโรงเรียน ร่วมรับผิดชอบและร่วมตัดสินใจ (สมศักดิ์ สิ้นธุระเวชญ์. 2542 : 12) ตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 มาตรา 39 ให้กระทรวงกระจายอำนาจการบริหารและการจัดการศึกษาทั้งด้านวิชาการ งบประมาณ การบริหารงานบุคคล และการบริหารทั่วไปไปยังคณะกรรมการและสำนักงานการศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรมเขตพื้นที่การศึกษาและสถานศึกษาในเขตพื้นที่โดยตรง จากหลักการและเหตุผลดังกล่าวจะเห็นได้ว่า การจัดการศึกษานั้นจะให้ความสำคัญกับสังคมและท้องถิ่นในการเข้ามามีส่วนร่วมจัดการศึกษาโดยมุ่งที่จะให้เกิดคุณภาพตามมาตรฐานและความต้องการของท้องถิ่น สำนักงานการประถมศึกษาอำเภอ นำพอง สำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดขอนแก่น ได้ดำเนินการตามระเบียบกระทรวงศึกษาธิการ ว่าด้วยคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2543 ทุกประการ แต่บทบาทการปฏิบัติงานด้านวิชาการ ด้านงบประมาณ ด้านการบริหารงานบุคคล และด้านการบริหารงานทั่วไป

ของคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน โดยทั่วไปแล้วยังขาดข้อมูลอีกหลายอย่างที่จะนำมาใช้ในการปรับปรุงการปฏิบัติงานให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ วรवरณ เตื่อนนาคี (2544 บทคัดย่อ) พบว่า สภาพการดำเนินงานด้านวิชาการ ด้านงบประมาณ ด้านการบริหารงานบุคคล และด้านการบริหารทั่วไป ของคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน โรงเรียนสังกัดกรมสามัญ จังหวัดขอนแก่น อยู่ในระดับปานกลาง จึงทำให้เกิดแนวคิดที่ว่าข้าราชการครู สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาอำเภอ น้ำพอง สำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดขอนแก่น มีระดับความคิดเห็นต่อการปฏิบัติงานด้านวิชาการ ด้านงบประมาณ ด้านการบริหารงานบุคคล และด้านการบริหารทั่วไปของคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน มากน้อยเพียงใด และบทบาทที่กำหนดครอบคลุมและสอดคล้องกับการปฏิบัติหรือไม่เพียงใด ประกอบกับผู้วิจัยมีส่วนเกี่ยวข้องและสัมพันธ์กับคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ในฐานะครูผู้สอนในโรงเรียนประถมศึกษา ผู้วิจัยจึงมีความสนใจศึกษาเกี่ยวกับระดับการปฏิบัติงานตามบทบาทหน้าที่ของคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ตามความคิดเห็นของข้าราชการครู สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาอำเภอ น้ำพอง สำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดขอนแก่น เพื่อนำผลการวิจัยไปใช้ประโยชน์ต่อการพัฒนาคุณภาพการปฏิบัติงานของคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ให้มีประสิทธิภาพมากขึ้นส่งผลต่อคุณภาพนักเรียน สนองต่อความต้องการของชุมชนและประเทศชาติ

กรอบแนวคิดของการวิจัย

การศึกษาระดับการปฏิบัติงานของคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ตามความคิดเห็นของข้าราชการครู สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาอำเภอ น้ำพอง สำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดขอนแก่น ด้านวิชาการ ด้านงบประมาณ ด้านการบริหารงานบุคคล และด้านการบริหารทั่วไปของสถานศึกษา ที่กำหนดไว้ในข้อ 7 ตามระเบียบกระทรวงศึกษาธิการ ว่าด้วยคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2543 (สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ. 2543 : 119 – 125)

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ ดังนี้

1. เพื่อศึกษาระดับการปฏิบัติงานของคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐานด้านวิชาการ ด้านงบประมาณ ด้านการบริหารงานบุคคล และด้านการบริหารทั่วไป ตามความคิดเห็นของข้าราชการครู สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาอำเภอ น้ำพอง สำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดขอนแก่น โดยแยกเป็นรายด้านและโดยรวม

2. เพื่อเปรียบเทียบระดับการปฏิบัติงานของคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ด้านวิชาการ ด้านงบประมาณ ด้านบริหารงานบุคคล ด้านหารบริการทั่วไป ตามความคิดเห็นของ ข้าราชการครู สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาอำเภอ น้ำพอง สำนักงานการประถมศึกษาจังหวัด ขอนแก่น ระหว่างผู้บริหารโรงเรียนกับครูผู้สอน โดยแยกเป็นรายด้านและโดยรวม

สมมติฐานของการวิจัย

ระดับการปฏิบัติงานด้านวิชาการ ด้านงบประมาณ ด้านการบริหารงานบุคคล และด้านการบริหารทั่วไปของคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ตามความคิดเห็นของข้าราชการครู สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาอำเภอ น้ำพอง สำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดขอนแก่น ระหว่างผู้บริหาร โรงเรียนและครูผู้สอน แตกต่างกันทั้งรายด้านและโดยรวม

ขอบเขตของการวิจัย

4.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

4.1.1 ประชากร ได้แก่ ข้าราชการครู สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาอำเภอ น้ำพอง สำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดขอนแก่น ทั้งหมด 73 โรงเรียน จำนวน 741 คน

จำแนกเป็น ผู้บริหารโรงเรียน จำนวน 73 คน และ ครูผู้สอน จำนวน 668 คน

4.1.2 กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ข้าราชการครู สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาอำเภอ น้ำพอง สำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดขอนแก่น โดยการสุ่มแบบง่าย (Simple Random Sampling) ด้วยการจับสลาก และกำหนดกลุ่มตัวอย่างโดยใช้ตารางของ เกรจซี่ (Krejcie) และ มอร์แกน (Morgan) (บุญชม ศรีสะอาด. 2535 : 40) ได้กลุ่มตัวอย่างทั้งสิ้น 305 คน จำแนกเป็น ผู้บริหารโรงเรียน จำนวน 61 คน ครูผู้สอน 244 คน

4.2 ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย

4.2.1 ตัวแปรต้น ได้แก่ สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม ประกอบด้วย

- 1) ผู้บริหารโรงเรียน
- 2) ครูผู้สอน

4.2.2 ตัวแปรตาม ได้แก่ ระดับการปฏิบัติงานของคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ตามความคิดเห็นของข้าราชการครู สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาอำเภอ น้ำพอง สำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดขอนแก่น จำนวน 4 ด้าน ดังต่อไปนี้

- 1) ด้านวิชาการ

- 2) ด้านงบประมาณ
- 3) ด้านการบริหารงานบุคคล
- 4) ด้านการบริหารทั่วไป

ข้อตกลงเบื้องต้นของการวิจัย

กลุ่มตัวอย่างมีความจริงใจในการตอบแบบสอบถาม ให้ข้อมูลที่ถูกต้องตามสภาพความเป็นจริงและเชื่อถือได้

คำนิยามศัพท์เฉพาะ

1. คณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน หมายถึง บุคคลที่ได้รับการแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งเป็นคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน โดยแต่งตั้งตามระเบียบกระทรวงศึกษาธิการ ว่าด้วยคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2543 ประกอบด้วย ผู้แทนผู้ปกครอง ผู้แทนครู ผู้แทนองค์กรชุมชน ผู้แทนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ผู้แทนศิษย์เก่า ผู้ทรงคุณวุฒิ และผู้บริหารสถานศึกษา จำนวน 7-15 คน
2. ข้าราชการครู หมายถึง ผู้บริหารโรงเรียนและครูผู้สอนในโรงเรียนประถมศึกษาสังกัดสำนักงานการประถมศึกษาอำเภอ น้ำพอง สำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดขอนแก่น
3. ผู้บริหารสถานศึกษา หมายถึง ครูใหญ่ อาจารย์ใหญ่ และผู้อำนวยการหรือผู้รักษาการในตำแหน่งของโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาอำเภอ น้ำพอง สำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดขอนแก่น
4. ครูผู้สอน หมายถึง ข้าราชการครูที่ได้รับการบรรจุแต่งตั้งและปฏิบัติหน้าที่สายการสอน สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาอำเภอ น้ำพอง สำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดขอนแก่น
5. ความคิดเห็น หมายถึง ท่าที ความรู้สึก ความเข้าใจที่เกิดจากการไตร่ตรอง อันเป็นผลสืบเนื่องมาจากความรู้ ประสบการณ์ในที่นี้หมายถึงความคิดเห็นที่มีต่อการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐาน
6. สถานศึกษา หมายถึง โรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาอำเภอ น้ำพอง สำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดขอนแก่น
7. บทบาทหน้าที่ หมายถึง บทบาทและหน้าที่ในการปฏิบัติงานของคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน โรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาอำเภอ น้ำพอง สำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดขอนแก่น
8. ด้านวิชาการ หมายถึง การบริหารกิจกรรมทุกชนิดในโรงเรียน ซึ่งเกี่ยวข้องกับ

ปรับปรุงพัฒนาการเรียนการสอนให้ได้ผลดี มีประสิทธิภาพ

9. ด้านงบประมาณ หมายถึง การจัดการดำเนินการใช้เงินงบประมาณที่ได้รับให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์และเป้าหมายที่ตั้งไว้ให้เกิดประโยชน์สูงสุด ถูกต้องตามระเบียบ ทันเวลาหรือเหตุการณ์

10. ด้านการบริหารงานบุคคล หมายถึง การดำเนินการพัฒนามนุสลากรให้มีความรู้ความสามารถในการปฏิบัติงานทุกด้าน

11. ด้านการบริหารทั่วไป หมายถึง การดำเนินการในทุกด้านที่เกี่ยวข้องกับการบริหารงานโรงเรียน

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ทราบระดับการปฏิบัติงานตามบทบาทหน้าที่ของคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐานในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาอำเภอ น้ำพอง สำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดขอนแก่น

2. ผลการวิจัยจะเป็นข้อมูลพื้นฐานเพื่อใช้ในการวางแผน การบริหารจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานให้มีคุณภาพและประสิทธิภาพที่เป็นมาตรฐานเดียวกัน และสามารถนำผลการวิจัยไปเป็นแนวทางในการปรับปรุงบริหารงานโรงเรียนประถมศึกษา ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ผู้ปฏิบัติที่มีประสิทธิภาพมากขึ้น ส่งผลต่อคุณภาพนักเรียน สนองต่อความต้องการของชุมชน และประเทศชาติ